

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **J. H.**, zastoupen: JUDr. Radek Bechyně, advokát se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje** se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2015, č. j. 11322/DS/2015/SR, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Napadené rozhodnutí

Napadeným rozhodnutím zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 6.3.2015, sp. zn. SZ MMHK/152113/2014 OD2Ště, MMHK/040976/2015, jímž byly písemné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče zamítnuty jako nedůvodné a provedený záznam v registru řidičů dle ust. § 123f odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), byl potvrzen. V souladu s ust. § 123c odst. 3 téhož zákona byl žalobce vyzván k odevzdání řidičského průkazu.

II. Žalobní námitky

Ve včasné žalobě uplatnil žalobce tři obecně formulované žalobní námitky, se kterými se krajský soud již v minulosti v případech zastupovaných výše uvedeným advokátem setkal a vypořádal (viz sp. zn. 30A 16/2015, event. sp. zn. 30A 27/2015). Krajský soud přičinil tuto poznámku v úvodu svého rozhodnutí, neboť s přihlédnutím k obsahu již dříve přijatých závěrů v odkazovaných věcech neshledal ani v tomto případě důvod, pro který by bylo namístě dřívější závěry nějakým způsobem korigovat či se od nich snad přímo odchýlit. Tomuto pohledu bude logicky odpovídat struktura rozhodnutí včetně obsahu jeho odůvodnění.

Žalobce tak i v této konkrétní věci vytýkal správnímu orgánu, že porušil jeho právo na spravedlivý proces, neboť **a) nebyl správním orgánem I. stupně vyzván k řádnému doplnění odvolání**. Dále se za **b) žalovaný nezabýval žalobcem předloženými důkazy**, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49924/2014, a dalšími připojenými rozhodnutími téhož správního orgánu, včetně odkazu na rozhodnutí Městského úřadu Písek (všechna rozhodnutí jsou v žalobě označena). Jednalo se o rozhodnutí ve skutkově obdobných věcech, přičemž zmiňované správní orgány posuzovaly i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z toho hlediska, zda-li mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval žalobce za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným. Konečně za **c) žalobce napadl jednotlivé podklady, ze kterých správní orgány vycházely, přičemž je označil jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče**. Odkázal na připojená rozhodnutí v blokových řízeních (opět v žalobě identifikována sérií a číslem bloku), která nesplňovala dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku. Nejednalo se však o rozhodnutí, která by se konkrétně dotýkala osoby žalobce event. měla přímou souvislost s projednávanou žalobou. K tomuto bodu žalobce rozvedl, nicméně toliko v rovině obecně-teoretické, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Poukázal na situace, kdy z jednotlivých rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřípustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání (např. nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, nepřipoután BP, pásy, telefonování za jízdy“ apod.). Rovněž musí být z rozhodnutí jasně seznatelné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné. V tomto směru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2014, č.j. 4As 127/2014. Z vytýkaných důvodů požadoval napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení včetně povinnosti zavázat jej k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve vyjádření ze dne 9.6.2015 zopakoval obsah podané žaloby, kterou označil za nedůvodnou. Odkázal na podklady k jednotlivým přestupkům, které shromáždil správní orgán I. stupně, a které dostatečným způsobem osvědčují, jakého přestupku, kdy a jakého porušení zákona o silničním provozu se žalobce dopustil, včetně toho, jaký počet bodů mu byl za konkrétní přestupková jednání zaznamenán. Tyto důkazy vyhodnotil jako způsobilé podklady pro záznam v registru řidičů, když správní orgán I. stupně vycházel při rozhodování z dostatečně zjištěného skutkového

stavu. V ostatním odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a trval na zamítnutí žaloby, kterou považoval za nedůvodnou.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a to v souladu s ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání a to v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., za prezumovaného souhlasu obou účastníků.

IV. Obsah správního spisu

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce doručil správnímu orgánu I. stupně dne 21.8.2014 námitky do oznámení téhož orgánu ze dne 8.8.2014, které směřovaly proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Uvedl, že **vznáší námitky proti veškerým záznamům**, zejména pak proti tomu, kterým bylo dosaženo 12 bodů. Je namístě zdůraznit, že po celou dobu řízení před správními orgány byl žalobce zastoupen advokátem, kterému udělil plnou moc.

Správní orgán I. stupně si vyžádal výpis z bodového hodnocení řidiče, z něhož vyplynulo, že žalobce dosáhl 12 bodů na základě těchto přestupků: 1) ze dne 3.11.2012 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu s odpočtem 2 bodů; 2) ze dne 8.10.2013 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona s odpočtem 3 bodů; 3) ze dne 19.12.2013 za přestupek dle § § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona s odpočtem 4 bodů; 4) ze dne 23.5.2014 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona s odpočtem 2 bodů a 5) ze dne 7.8.2014 za přestupek dle §125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona s odpočtem 2 bodů.

Následně správní orgán I. stupně zahájil řízení ve věci podaných námitek proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, které řádně doručil zástupci žalobce s výzvou k postupu dle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“).

Správní orgán I. stupně si dále vyžádal oznámení o uložení pokut v blokových řízeních, která se týkala výše specifikovaných přestupků, rovněž si obstaral kopie jednotlivých pokutových bloků. K některým přestupkovým řízením ukončeným vydáním rozhodnutí ve formě blokové pokuty se navíc vyjádřili v konkrétních případech policisté formou písemných sdělení. Policisté popsali průběh řízení, vyloučili možnost nesprávné identifikace osoby přestupce, potvrdili důvodnost uložených pokut, s jejichž výší i okolnostmi jejich uložení žalobce vždy souhlasil, neboť pokutové bloky podepsal a uložené pokuty buď na místě samém, event dodatečně bankovním převodem (pokuta uložena dne 3.11.2012), uhradil.

V průběhu řízení před správním orgánem I. stupně žalobce předložil kopii podnětu ze dne 12.9.2014 k přezkumnému řízení v souladu s ust. § 94 správního řádu, kterou adresoval Městské policii Hradec Králové. Podnět se vztahoval k přestupku spáchanému žalobcem dne 23.5.2014. Ze sdělení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 10.10.2014 vyplývá, že jmenovaný orgán přešetřil podnět žalobce, neshledal jím uváděné důvody za relevantní, a proto podnět

vyhodnotil jako nedůvodný. Další žalobcem podaný podnět, rovněž datovaný dnem 12.9.2014, adresovaný Krajskému ředitelství policie Královéhradeckého kraje, se týkal přestupku spáchaného dne 19.12.2013 (žalobcem nesprávně označeno 19.12.2014). Ani v tomto případě, jak vyplývá z výsledku šetření podnětu obsaženého ve sdělení ze dne 8.12.2014, nebyl žalobce úspěšným. Další žalobcem uplatněný podnět k přezkumnému řízení dle § 94 správního řádu se týkal přestupku spáchaného dne 7.8.2014, v důsledku kterého žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Byl vyřízen téhož dne a tímtéž orgánem, jako podnět přechází, a to rovněž s negativním výsledkem. Na výsledek řízení o dalším podnětu ze dne 5.2.2015 správní orgán I. stupně již nečekal, neboť správně uzavřel, že žalobce již jednou podnět proti pokutě za přestupek spáchaný dne 23.5.2014 uplatnil, přičemž výsledek řízení byl negativní, neboť příslušný orgán důvody k zahájení přezkumného řízení neshledal (viz. hodnocení výsledku prvního podaného podnětu v tomto odstavci).

Krajský soud se z důvodu ověření správnosti postupu správního orgánu I. stupně, neboť i tato žalobní námitka zazněla, nevyhne zaznamenání následujících skutečností. S přihlédnutím k závěrům šetření podnětů žalobce správní orgán I. stupně vydal dne 10.2.2015 usnesení, kterým na žádost zástupce žalobce nepřerušil, jak v minulosti opakovaně učinil, řízení z důvodů řízení o předběžné otázce – dalším podaném podnětu dle § 94 správního řádu. Učinil tak poté, když zjistil, že podnět žalobcem datovaný a správnímu orgánu I. stupně doručený dne 5.2.2015, se týká přestupku spáchaného žalobcem dne 23.5.2015. Stejný podnět, tedy podnět vztahující se k přestupku uvedeného data, byl žalobcem již jednou předložen s datem 12.9.2014, přičemž o jeho obsahu bylo, jak je uvedeno v předchozím odstavci, kompetentním orgánem rozhodnuto dne 10.10.2014. Současně byl žalobce prostřednictvím svého advokáta vyzván k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Výzva byla dodána do datové schránky zástupce žalobce, kam se přihlásila oprávněná osoba, byla tedy doručena řádně.

Předmětná výzva zůstala bez odezvy, a proto dne 6.3.2015 následovalo vydání rozhodnutí ve věci samé. V něm shrnul správní orgán I. stupně výsledky jím provedeného řízení, popsal důkazy, kterými disponoval. Následně se zaměřil na konkrétní přestupková (bloková) řízení a uzavřel, že jednotlivé záznamy zaslané registru řidičů ohledně přestupků spáchaných žalobcem na základě pravomocných pokutových bloků obsahují veškeré zákonem vyžadované náležitosti, tedy místo, datum, čas, identifikaci vozidla a pachatele, popis skutku a odkaz na konkrétní právní normu, včetně připojeného podpisu. Správní orgán I. stupně rovněž neopomněl zmínit negativní výsledky řízení o podnětech žalobcem podaných. Námitky vyhodnotil jako nedůvodné, a proto je s odkazem na ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl.

Na předmětné rozhodnutí zareagoval zástupce žalobce tzv. „blanketním“ odvoláním, a proto byl následně v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu vyzván k jeho doplnění. To učinil v podání ze dne 13.4.2015, nicméně odvolání doplnil v zásadě toliko obecnými námitkami a teoretickými úvahami o tom, jak mělo být v řízení postupováno, jakým způsobem měl správní orgán postupovat při citaci právních norem (míněno střídání zkratk vztahujících se k zákonu o silničním provozu, apod.), či jaké náležitosti musí splňovat pokutové bloky, aby mohly být

způsobilým podkladem pro záznam do registru řidičů. V tomto směru odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49928/2014, z něhož vyplývá, jaké podklady považoval tento konkrétní orgán za nezpůsobilé pro záznam do registru řidičů. Zdůraznil, že postupem správního orgánu I. stupně byl porušen princip předvídatelnosti, tedy právní jistoty. Dle žalobce nebyly řádně vyhodnoceny jím podané podněty, a proto rozhodnutí označil za nepřesvědčivé a nepřezkoumatelné. Výsledkem odvolacího řízení je rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2015, které je předmětem projednávané žaloby.

V. Právní úprava a hodnocení věci krajským soudem

Krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s.ř.s. soud přezkouvává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.6.2005, č.j. 7Afs 104/2004-54, z poslední doby např. rozsudek téhož soudu ze dne 18.7.2013, č.j. 9Afs 35/2012-42, oba dostupné na www.nssoud.cz).

Jestliže žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. V tomto ohledu soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 4As 3/2008-78, v němž je mimo jiné uvedeno: *„Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným, vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věci zabývat...míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*

Ke shora uvedenému krajský soud konkretizuje, že od samého počátku řízení vedeného před správními orgány, žalobce, ač zastoupen advokátem, uplatňoval námitky výlučně v rovině obecné, bez jakékoli jasné a přímé souvislosti s jeho osobou. Adresné byly jediné žalobcem podané podněty dle § 94 správního řádu, které byly v zákonné lhůtě po věcné i právní stránce řádně vyřízeny, správní orgány se o této skutečnosti zmínily, nicméně na samotný výsledek řízení nemohla mít sdělení o závěrech šetřených podnětů z důvodu negativních závěrů žádný vliv. Jiná konkrétní, kterými by bylo možné individualizovat jím činěná podání, žalobce neuplatnil. Žalovaný proto ve svém rozhodnutí věnoval zcela adekvátní pozornost přestupkům spáchaným žalobcem, v důsledku jejichž „kumulace“ došlo u žalobce k tzv. „vybodování“.

Dále považuje krajský soud za nezbytné zmínit skutečnosti, které jsou mu známy z jeho úřední činnosti. U nadepsaného soudu byla pod sp. zn. 30A 16/2015 a pod sp. zn. 30A 27/2015 vedena řízení o žalobách, ve kterých byli jiní žalobci zastupováni v řízení před soudem týměž advokátem, kterým je JUDr. Radek Bechyně. Ačkoli se jedná o odlišné osoby na straně žalobců, tak je ve zmiňovaných případech průběh řízení před správními orgány, včetně obsahu předkládaných podání (námitky, podněty dle § 94 správního řádu, odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně apod.), naprosto identický, obecný a bez jakékoli zřejmé souvislosti s osobami jednotlivých žalobců. Takovýto postup je veden zjevně s jediným cílem, kterým je, po zjištění, že se konkrétní osoba řidiče „vybodovala“, zpochybnění pravomocných a vykonatelných rozhodnutí vydaných v blokových řízeních, ačkoli z podkladů ve správních spisech obsažených je zcela zřejmé, že řidiči si byli jimi v minulosti spáchaných přestupků jednoznačně vědomi, o čemž svědčí vesměs řádně vyplněné pokutové bloky opatřené podpisem pachatelů přestupků, včetně úhrady uložených pokut.

U vědomí výše uvedeného přistoupil krajský soud k posouzení důvodnosti podané žaloby. Pro dané řízení je zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle ust. § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č. j. 9As 96/2008-44, dostupný na www.nssoud.cz, na jehož závěry se žalovaný mimo jiné odkazoval, takto: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkouvává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“

V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v

registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 – 59, www.nssoud.cz).

Krajský soud může žalobci přisvědčit co do jeho obecné námitky, že je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nicméně tuto povinnost nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamena, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2014, č.j. 7As 126/2013-19, www.nssoud.cz).

Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.4.2011, sp.zn. 21Cdo 776/2000, na které odkazuje žalobce, a podle kterého rozhodnutí vydané v blokovém řízení musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí, obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona.

Žalobce ani v řízení před správními orgány, stejně tak ani v žalobě samotné, nekonkretizoval skutečnosti, které by měly zpochybnit správnost obsahových a zákonem vyžadovaných náležitostí pokutového bloku. Na jednotlivých pokutových blocích, jejichž náležitostmi se řádně zabývaly oba správní orgány, a jejichž kopie jsou součástí správního spisu, je vždy uvedeno jméno přestupce, identifikace jeho osoby provedená dle občanského a řidičského průkazu, státní poznávací značka motorového vozidla, popis přestupkového jednání včetně místa, dne a hodiny jeho spáchání, odkaz na konkrétní porušení zákona o silničním provozu včetně specifikace přestupků dle téhož zákona. Oprávněná úřední osoba je na jednotlivých blocích identifikována rovněž zákonem požadovaným způsobem, je připojeno úřední razítko a její podpis. Konečně je řádně uvedena výše uložené pokuty a ve všech případech podpis přestupce. Obsahem pokutových bloků a zkoumání, zda-li byly dodrženy při jejich vystavení veškeré zákonem požadované náležitosti, se žalovaný podrobně zabýval na stranách 11 až 14 svého rozhodnutí. Krajský soud se s jeho posouzením plně ztotožňuje, neboť by nebylo efektivní, aby jinými slovy opisoval skutečnosti, které bez pochybností vyplývají ze shromážděných a řádně zhodnocených důkazů.

Pokud žalobce doložil k odvolání, a následně rovněž k žalobě, kopie rozhodnutí správních orgánů I. stupně, event. orgánů odvolacích, které se týkaly výsledků námitkových řízení ve vztahu k jiným osobám, pak krajský soud poznamenává, že je to právě individualizace a jasná specifikace námitek ze strany osoby žalobce, která vede správní orgány, a posléze rovněž soud, k povinnosti na konkrétní námitky a výhrady jasně a konkrétně reagovat. Tento závěr ostatně přičinil rovněž žalovaný, který důkazy žalobcem doložené nepřehlédl. Zareagoval způsobem

zcela adekvátním, když uvedl, že případné nejasnosti či nesprávnosti pokutového bloku žalobce mohl a měl řešit namísto se zasahujícím policistou. Zjevně tuto potřebu neměl, obsah i náležitosti pokutových bloků akceptoval, neboť připojil svůj podpis. Ani žalovaný, jak vyplynulo z jeho rozhodnutí, nepovažoval proto zkoumané pokutové bloky za vadné. Nejsou-li námitky dostatečným způsobem specifikovány, pak postačí, jak již výše odkazováno, vypořádat se s obecnými námitkami způsobem, u kterého nejsou pochybnosti, že v obecné rovině správní orgány napadené rozhodnutí přezkoumaly (§ 89 odst. 2 správního řádu). Krajský soud považoval rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, řádně odůvodněné, kdy závěry v něm uvedené odpovídají obsahu správního spisu, resp. vlastně celému způsobu vystupování žalobce před správními orgány.

Ani v tomto případě nelze nezmínit, že žalobce v části II. písm. a) podané žaloby namítá mimo jiné zásadní porušení svých práv, které spatřuje v tom, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces tím, že podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, v němž uvedl, že bude doplněno ve lhůtě do deseti dnů. Dle žalobce toto jeho sdělení respektováno nebylo, spis byl předložen k rozhodnutí odvolacímu orgánu, aniž by byl vyzván k řádnému doplnění odvolání. Údajně dal odvolací orgán žalobci za pravdu, neboť vadný spisový materiál vrátil správnímu orgánu I. stupně k řádnému doplnění. V projednávané věci krajský soud ověřil, že i tyto námitkou jsou liché a zcela se rozcházejí s písemnými důkazy obsaženými ve správním spise. Žalobce opravdu podal blanketní odvolání, nicméně dne 30.3.2015 byla správním orgánem I. stupně vyhotovena obsáhlá výzva k jeho doplnění, která byla doručena do datové schránky žalobcova zástupce. Ten na ni ovšem reagoval odvoláním s nekonkrétními námitkami. Je tedy evidentní, že žaloba předložená krajskému soudu je nejenom obecná, nýbrž v sobě zahrnuje nepravdivá a účelová tvrzení.

Žalovaný se v rozhodnutí, které je předmětem přezkumného řízení, vypořádal s obecnými odvolacími námitkami žalobce způsobem zcela dostatečným, srozumitelným a plně odpovídajícím obsahové nekonkrétnosti, ba přímo „prázdnosti“, podaného odvolání. V rozhodnutí zaznamenal jednotlivá zkrácená přestupková řízení v minulosti se žalobcem vedená, popsal obsah záznamů na pokutových blocích, ověřil, že tyto odpovídají požadavkům být způsobilým podkladem pro záznam v registru řidičů. Obecné námitky žalobce bez konkretizace toho, jakým způsobem a v jakém smyslu je z jeho strany spatřován rozpor s právními předpisy, nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, nemohly být způsobilé zpochybnit správnost závěrů napadeného rozhodnutí. Ten své úvahy navíc podpořil odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která se týká dané problematiky (konkrétně rozsudek ze dne 6.8.2009, č.j. 9As 96/2008-44, rozsudek ze dne 30.7.2013, č.j. 4As 76/2013-21, či rozsudek ze dne 16.5.2013, č.j. 4As 8/2013-27, dostupné na www.nssoud.cz).

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 21. září 2015

JUDr. Jan Rutsch, v. r
předseda senátu